

идва бавно и неусетно — толкозъ по-добре. Инъкъ; да го удуша или да го мушна въ сърдцето е опасно.

Тъй обсъждаше по цѣли нощи плана си тя, безъ да каже какво да е на Павла.

— Ами ако Павелъ не се съгласи, — я прерѣзваше мисль . . . Не, не може да ми откаже! . . . Вземемъ ли да овърта: ще го заплаша. Нали знамъ защо се сбиха Иванъ Тънкия и жена му. Може ли той да не се страхува, че ако изкажа всичко — той ще иде по дяволитѣ.

При тази мисль ней се сви- ваха гърдитѣ отъ болка:

Ако Павелъ бжде затворенъ за тия две убийства, тя за какво ще живеи! Можеше ли безъ Павла? Нали всичко каквото замисля, то е защото иска Па-